

EL BORINOT

Any II - Núm. 9
24 gener 1924
Subscripció:
Trimestre, 3'50

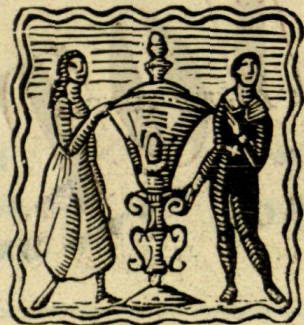
SETMANARI D'HUMOR
20 cms.

La corrisp.^a a
l'Administració:
Angels, 22 i 24
BARCELONA

EL COLONITZADOR

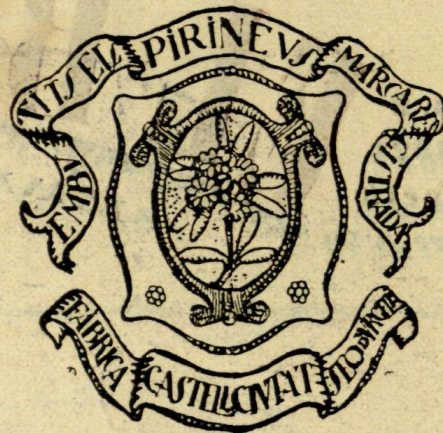
—En qüestions administratives, serem exigents. No caldrà que et preocupis de res. Nosaltres mateixos passarem a cobrar.

RAMON SUNYER

JOIER

Corts Catalanes, 647 - BARCELONA

TELÉFONO { A SEU D'URGELL, NÚM. 124
A BARCELONA, NÚM. 2023-A
A SITGES, NÚM. 1383

Fàbrica de Llengonices, la millor
de la nostra terra.

Demaneu a tot arreu la marca

"ELS PIRINEUS"

Quingles i Escaler

Castell Ciutat

(Seu d'Urgell)

**CHEZ
NELLY**

22 Rue Claris

pour les tout

petits

Treballs de Pelleteria

Mercè Juncà de Rahola

Especialitat en articles de luxe

Confecció ben feta i a bon preu

Menéndez Pelayo, 123, 1.ª, 1.^a

BARCELONA (G).

CASA ALDEA

Confecció de Pantalles,

Tapetes, Coixins, etc.

Models especials de la casa

Comtesa Sobradiel, 4

Barcelona

Galeries Laietanes

Granvia, 613 - Barcelona - Telèfon 4902-A

ANTIGUITATS - ART MODERNA

BRODATS : TAPISSOS : CAMAFEUS

ALCATIFES PERSES : MOBLES D'ESTIL

UAB

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

Exposicions constantment renovades d'obres d'art dels més afamats artistes moderns.

E L P A R A L L A M P S

Qui va ésser l'inventor del para llamps?—Franklin... I què té que veure això amb l'hivern, si a l'hivern no llampega?..

Que no llampega a l'hivern?... Però en fi, deixem-nos de discussions. I anem al gra. Escoltin,

que va de conte.

«Era un país calamitós. Les tempestats hi sovintejaven. Els habitants d'aquell país es donaven als dimonis. Veieren que el cel es posava fosc. Un nuvolàs negre i amenaçador anava extenent-se, i per totes bandes es congriaven unes torres imponents... Hauríeu dit que s'acostava el dia del judici.

»De les clavegueres, sempre brutes i pudentes, eixia una bavor insuportable. Fins ni les rates no s'hi volien estar. Senyal de mal temps.

»Aleshores hom tingué una pensada. I va dir:—Això està que bufa, a punt de petar. Si no ens donem manya, caurà una pluja de llamps, com una foguera, i tot se'n irà en orris... Ei, minyons! posem un para llamps.

»Posaren un para llamps.

»A l'acte es feu una cridòria: ja estem segurs! ara fugirà el mal temps; sortirà el sol...

»Però (sempre aquest però!) el nuvolàs no se'n anava, creixia més i més. El cel esdevenia cada cop més ombrívol. Es desencadenà un vent càlid i fred, humit i sec alhora, com si s'hagués obert la boca de l'infern. Aquest vent feia una pudor que empestava.

»Hom veié aparèixer uns ocellots sinistres...

»Els homes, esverats, davant la por d'un cata-

clisme, corrien a cercar refugi; els uns s'entrecanaven amb els altres; tothom volia esser-hi primer; produïnt-se, com és de suposar, un joc de garrotades, que, si anéssim a comparar, els terratrèmols del Japó vindrien a ésser joguines de nois.

»El mateix para llamps, empès pel vent, brandava com una canyeta. El cel s'esquinsava en mil zig-zags.

»La cosa es posava de la manera que us podeu imaginar. Decididament el para llamps no anava servint de res.

»I com sigui—continua dient, el conte—que en temps de desori, sempre hi ha algun poca pena que busca a aprofitar-se dels altres, veu's-aquí que un parell de mossegues varen avenir-se. Varen dir:—farem com si anéssim a veure com està, però el que farem serà pispar el platí (la punta d'aquest metall tan valuós que tots els para llamps tenen.

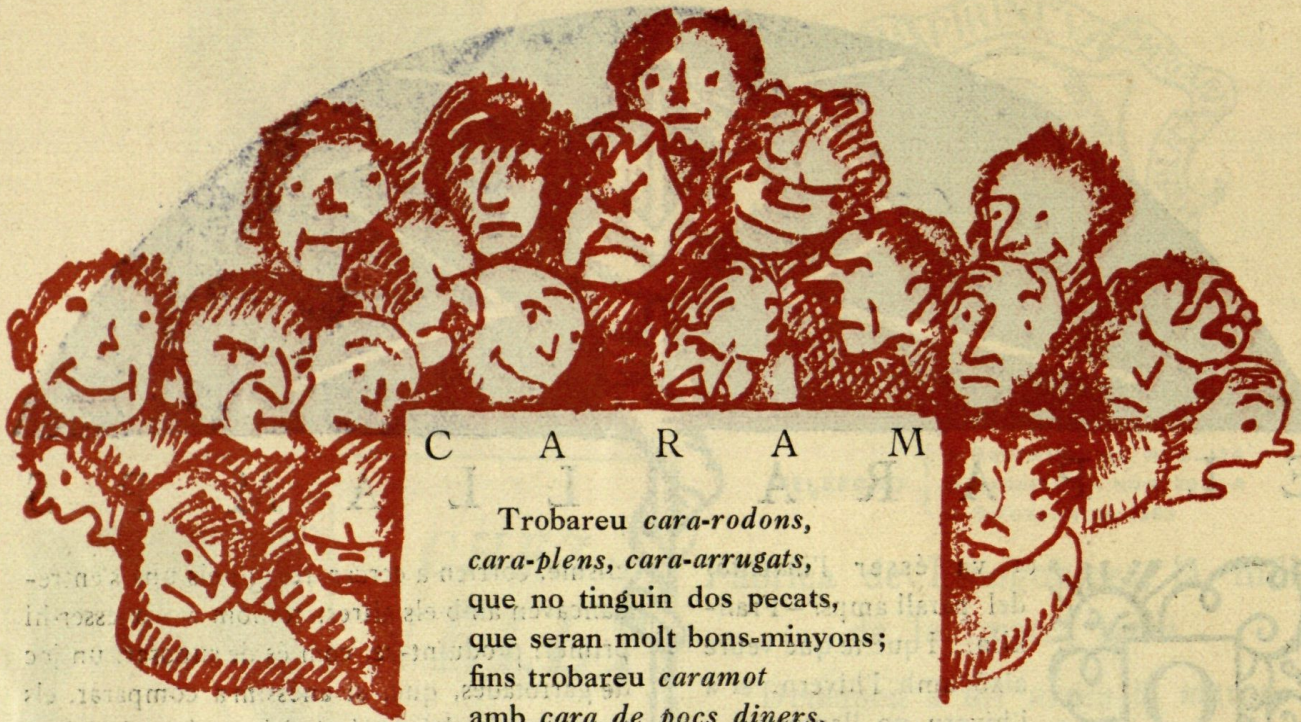
»—Jo, deia l'un a l'altre, m'enfilaré: tu, mentrestant, estigues a l'aguait, ben amagat darrera el pal.

»I així l'un d'ells va enfilear-se... però no va trobar gota de platí.

»El para llamps era fals!

FLUMELL.

C A R A M

Trobareu *cara-rodons*,
cara-plens, *cara-arrugats*,
 que no tinguin dos pecats,
 que seran molt bons-minyons;
 fins trobareu *caramot*
 amb *cara de pocs diners*,
 que, fent-vos tots els papers,
 direu que és un bon-Janot;
 i potsè un *cara de Judes*
 (que ja és ésser *mal carat*)
 home de bé, molt honrat,
 i amb les qualitats degudes,
 i buscant tares i tares,
 i sense moure avalot,
 veureu *cares d'aligot*,
 i fins caps que *fan dos cares*,
 i fins *cares de tres déus*,
cares de poca vergonya,
cares lletges com la ronya,
cares de jutges, de jueus,
 i de *pasqua* i de *baqueta*;
 i és segü i no cosa rara
 veure al món més d'una cara
 que tot l'any porti careta;
 però mai hom no ha trobat
 una cara fastigosa,
 tan lletja i tan horrorosa
 com la del *caragirat*.

A. REVEURE

UAB

Biblioteca de Comunicació,
i Hemeroteca General

CAMETES, AJUDEU-ME!...

Galeria d'homes honrats

TOTS els polítics són una colla de lladres... ¿Per què hi van, els regidors, a l'Ajuntament, si no per fer-s'hi el paquet!... La ciutat s'està morint de fàstic, a les mans d'aquesta canilla, que fa el joc de la política. El que vol la ciutat és administració!... etc., etc."

Així parlaven els senyors esteves "administratius". Fins que vingué el dia que "la sort" els portà a l'Ajuntament.

Aleshores la ciutat respirà. Ara! ara anirem bé. Les subsistències s'abaixaran, tots els carrers seran empedrats en un dir "fet"; a cada dos per tres hi haurà magnífiques escoles... i els impostos seran considerablement rebaixats, i molts, trets.

Les tocineries en pocs dies despatxaren infinitat de tones de llonganisses, per lligar els gossos...

(Mentrestant el senyor administratiu, que màgicament s'havia trobat convertit en regidor, feia l'ullet. Es fregava les mans. Tirava gallina a l'olla).

"Los hijos de nadie" entraren a càl Ajuntament. I d'aquella feta Barcelona està desconeguda. Quin canvi! Això són bons regidors!

Però ja ho diu la dita: l'infern n'és ple, de desagraïts... Després de tants afanys, de tantes iniciatives colossals, de tantes economies fetes, de

tantes millores realitzades, la gent encara rondina.

I veu's-aquí tot el Districte X en pes clamant contra l'illustre i honorabilíssim senyor tinent d'alcalde, N'Antoni Argimon, pels grans beneficis rebuts... Qui ho diria! Vès, cria corbs, que et treuran els ulls.

I el senyor Argimon, és clar, ha "dimitit".

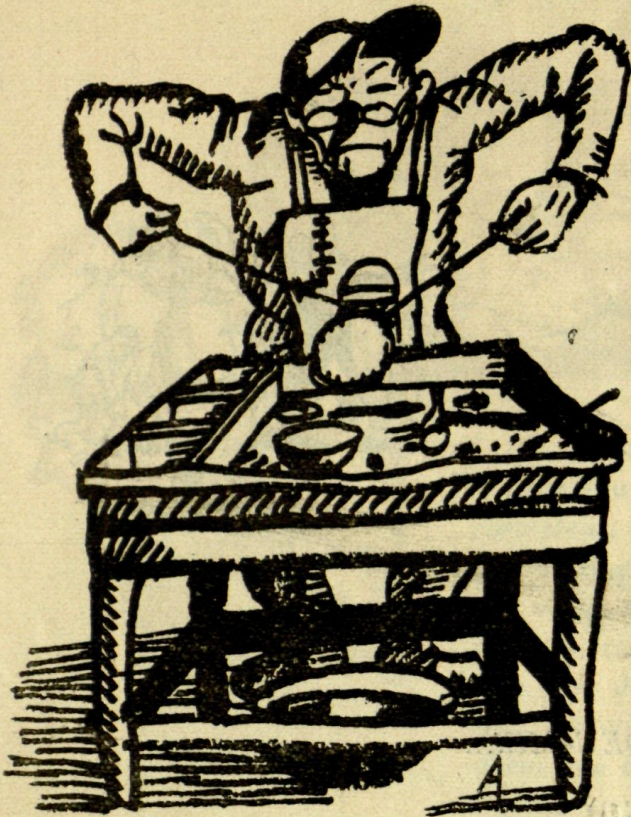
Una vegada un rei anà a visitar la presó. Tingué la curiositat de preguntar, un per un, tots els presos, per què havien estat condemnats. Com és natural, responien que va ésser una injustícia, que ells no havien fet res, que eren innocents. Però el rei va trobar-ne un que li va dir:—"Mireu, Senyor: per haver robat unes gallines i unes unces". —Aleshores el rei va fer-li:—"Sortiu immediatament de la presó: no podeu estar amb aquesta colla d'àngels innocents".

El senyor Argimon ha fet un gest semblant. Ha vist que la ciutat no era digne de tenir-lo de regidor. I se'n ha "anat". Ben fet! Els homes honrats es porten d'aquesta manera.

I, encara: diuen que el senyor Argimon no era sol: que n'hi ha d'altres com ell, tan o més honrats.

Amb la qual cosa temem que Barcelona es quedi, de mica en mica, sense regidors.

Serà horrorós: pobres de nosaltres!

ELS · TIPUS DE · LA · SET M A N A

El sabater

Es sabut: temps de pluges i de fred, temps bo per al sabater, i per l'ataconador, o pegot. El calçat s'esmussa molt, i es fa malbé, i cal anar a fer-lo adobar; mitges soles i talons.

El sabater (digueu-li sabater, ataconador, o pegot) és un ofici noble, i lleial, com el que més en sigui. I, això no obstant, què ho fa que la gent prengui per mot desplaent, el de sabater? Es un d'aquells misteris que no hem pogut esbrinar mai. Ni que, per ventura, no hi ha senyors que es diuen sabater, de nom, i que són excel·lentes persones, i intel·ligents?

Tantseval: la gent quan les enfila per aquí o per allà no està per raons. I és ben cert que tot-hom té per la cosa més baixa i més tocant a terra la sola de la sabata. I de la sola de la sabata a la sabata, de la sabata al sabater, la gent tira línia recta i no falla.

I així quan hom vol fer una injúria ben punyent a algú, li tira una sabata pel cap. D'un ximple neci i presumit, en diuen que és més ruc que

una sabata. D'un que hom voldria fer tocar el pirandó, i que no se'n va ni a trets, diuen: l'haurérem de treure a fum de sabatots. No li arriba ni a la sola de la sabata, diuen d'aquell que vol comparar-se amb algú que li és obertament desproporcionat.

S'esdevé, emperò, que el sabater, mal calçat i tot com sol anar, fa la seva via, bo i pensant: — aquí me les dongueu totes—assenyalant la sola de la sabata.

Ara, el sabater, quan fa gràcia de debò, és quan es fica a d'altres oficis, a mestre de cases, per exemple. Aleshores «està colossal».

L'adoba cossis

TAMBÉ és tipus de la temporada. Ara cal posar-se més roba; i, per tant, la bugada és més llarga: els cossis i ribells en toquen les conseqüències. I l'adoba cossis i ribells, o l'estanya paelles, s'hi fa l'agost.

La feina millor i més escaient de l'adoba cossis és quan l'instrument s'ha romput. Aleshores ell s'hi llueix. No és rar el cas que ell mateix, el tifa! el trenca. Es creu segur perquè pensa que ja té peces de recanvi; si no en té prou les cerca; a la riera, al torrent, allà on sigui. Prova una peça per aquí, enganxa per allà...—Ara veureu, diu, si això no va bé. Millor que abans i tot!...— I es posa a cantar amb aquella tonada i amb aquell llenguatge característic.

La cosa que més bonic li fa, són la diferent mena de peces de què es val, i el pintoresc que en resulta el conjunt. No pot ésser d'altra manera: aqueixes peces eren només que trosos abandonats, que ningú no els volia per a res... figureu-vos què i com han d'ésser. I quin conjunt han de fer.

L'adoba cossis, molt seriosament, afirma que el conjunt és excel·lent, i que va millor que abans. I això, amb tanta més seriositat ho diu, i amb tanta més força, com més fa soroll d'esquerdat. I es comprèn.

CULTURA

QUI no es lleva el barret davant d'aquesta senyora, avui!

Quantes de vegades no sentim a dir que tal milionari ha fet, generosament, una deixa per cultura. (I ens referim sobre tot a aquell tipus de milionari de fresc, que per fer el senyor fuma puro, i s'omple d'anells, però que ¡ai! encara no s'ha pogut treure els ulls de poll que té al cap).

Sinó que, de vegades, les generositats dels rics improvisats són només que per a ells. Tal, per exemple, adquireix una pianola elèctrica, i hi engega tot el repertori de música wagneriana a l'hora de la digestió; a un altre li agafa la dèria de formar una pinacoteca amb teles dels pintors de més renom (sovint còpies desvergonyides) estarrufant-se en poder dir els preus d'adquisició; n'hi ha molts que forneixen els prestatgès d'una llibreria amb nombrosos exemplars i tota mena de volums que colloquen amb orde simètric, talment les sèries de percalines d'un mostrador, o les fitxes d'una gegantina capsa de dòmino.

Suara hem conegut el cas deliciós d'un que, en canviar la mania de fer diners per la de comprar llibres, tingué amb nosaltres la gentilesa d'obsequiar-nos fent-nos veure i «admirar» la seva biblioteca; una habitació expressa voltada d'estanteria, de rica fusta esculpurada, atapeïda de llibres d'elegant enquadernació i editorials de vàries menes. Casualment a l'acte de la nostra visita trobà-

QÜESTIÓ DE MANERES

- Veus? aquella que passa és condesa.
- Per què ho coneixes?
- Perquè va con-desa-hogo.

rem en el salonet un fill del potentat, entretingut en un llibre. El seu pare va preguntar-li:—¿què fas aquí, Taudoru?—Miri, respongué el jove, tallo els fulls d'aquest llibre, per llegir-lo.

¡Desgraciat: replicà el pare—que no ho veus que ara no semblarà nou!—

MANELET.

Reial privilegi per a beure força vi

TRANSCRIVIM en català el privilegi atorgat. L'any 1426, al busó anomenat «*Mossèn Borra*» (per bé que no era clergue) El document, en el seu original va escrit en llengua llatina. Nosaltres el donem en llengua catalana. Diu:

«El rei, per la gràcia de Déu, d'Aragó i de Sicília, de València, de Jerusalem, d'Hongria, de Mallorca, de Sardenya, de Còrcega, Comte de Barcelona, duc d'Atenes i Neopàtria, i també Comte del Rosselló i Cerdanya

»Per quant la vostra virtut, magnífic, noble i amat nostre *Mossèn Borra*, cavaller, i la jocosa sabiduria que tan agrada als prínceps, pobles i homes... demana que Nostra Majestat proveeixi de manera que es conservi la vostra salut, que és l'alegria dels homes... i per bé que és veritat que la vida de l'home es sosté amb el menjar i amb el beure, veient que us trobeu privat quasi del tot de l'auxili de la primera d'aqueixes dues coses, perquè us manquen les dents, de manera que a penes podeu menjar, i heu tornat a la infantesa en què hom no en té; havem jutjat que, com a nen, heu de mantenir-vos només que amb beguda.

»Així doncs, no poguent alimentar-vos d'una altra llet, cal que useu el vi, que, essent bo, se'n diu *llet de vells*, perquè els allarga molt la vida... I per tal concedim llicència i plena facultat a vós, *Mossèn Borra*, que, mentre visqueu, pogueu lliurement i segura, i sense incórrer en cap pena, beure i traguejar—una, moltes, moltíssimes i repetides vegades, i àdhuc més del que convé, de dia i de nit, a qualsevol lloc i a tothora, on us doni la gana i fos del vostre gust, encara que no tingueu sed—de tota mena de vins, sigui vi dolç, grec i llatí, malvasia, garnatxa, vi especial de Calàbria, de Sant Noquet, Resàs, Marnano, Noseja, Masitea, moscatell... vi d'Eli i de Fiano, Moscata de Clairana, vi de Madrigal, de Coca, de Yepes, d'Ocanya, de Sant Martí de Vall-Iglesias, de Toro, de Lomas de Madrid i també de Cerinyena;... o d'altres qualsevulla menes de vi, sols no sigui agre, ni batejat, sinó pur, i d'aquells que tenen per excel·lents els nostres aforadors: i els noms dels quals us són ja ben coneguts.

»I per tal que vós, *Mossèn Borra*, pogueu usar més lliurement de la Nostra Gràcia, us conferim i donem facultat absoluta perquè pogueu crear i constituir un o més procuradors o substituïts, que en nom vostre i per vós, quan ja estareu fart de beure—que creiem que s'esdevindrà rara vegada—s'empassin i beguin dels vins expressats.

»Manant per aquesta Lletra Nostra al nostre bodeguer major, hostalers, cuiners, ajuntants i qualsevulla altres que tinguin jurisdicció en els vins o siguin llurs dependents, a tots i a cada u en particular, baix la pena de dos mil florins, i de privació d'ofici i del vi, que, vistes les presents, us donin per força a tastar, i si convingués a beure, tots els vins que vulguen, i sàpiguen que no han de fer el contrari si volen evitar aquestes penes, ans cal que us assisteixin amb obra, consells i auxilis oportuns.

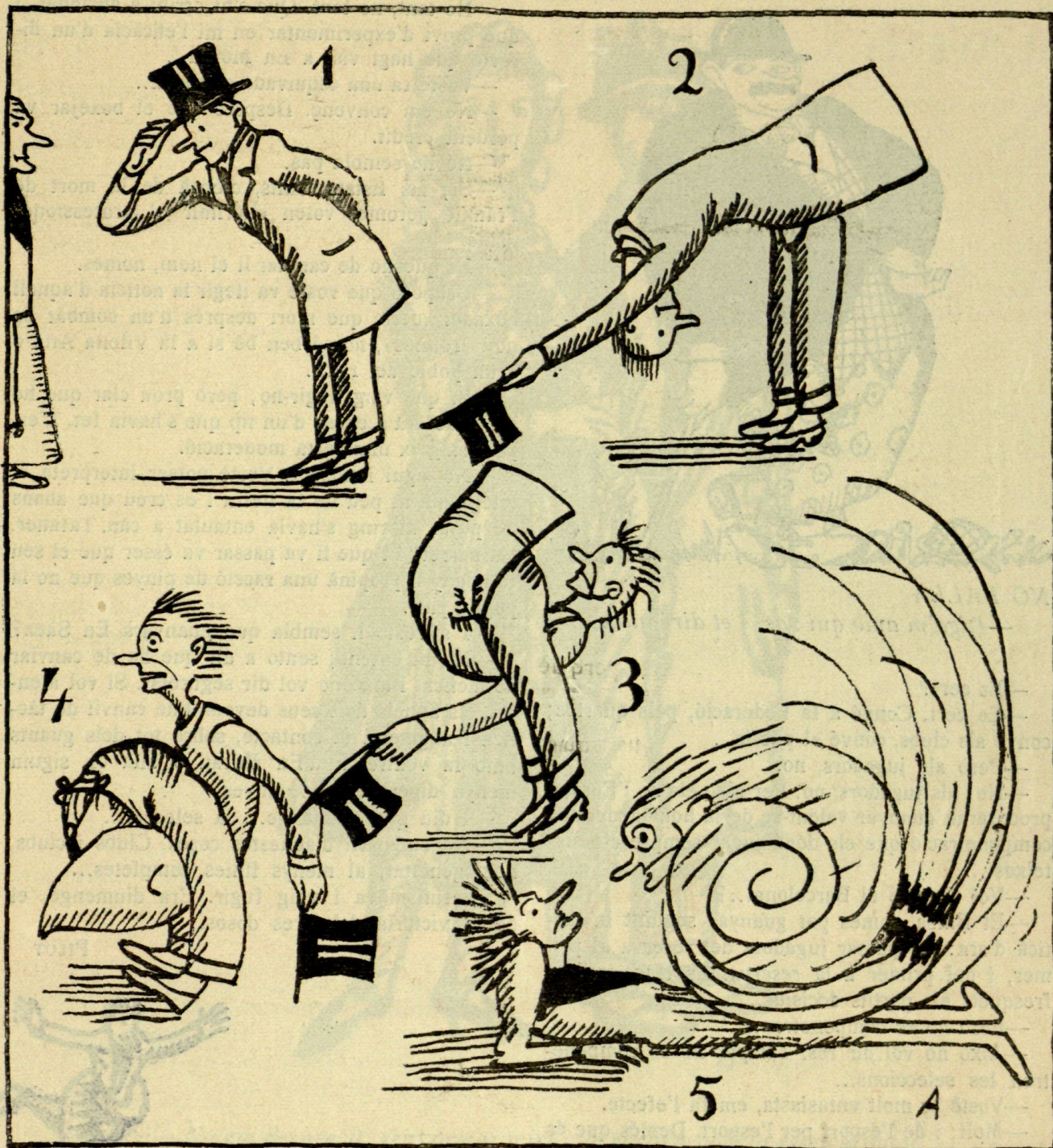
»En testimoni del qual manem expedir les presents, autoritzades amb tots els segells de la Nostra Cúria.

»Donades en Castelnuovo de Nàpols, a 31 de desembre de l'any del naixement del Senyor Jesucrist 1426.—Jo el Rei.—Vista pel bodeguer major.—Nostre senyor Rei manà que l'escrivessin a mi.—Francisc Martorell».

D'ELECCIONS PER MINORIES

- Noi, convé estar-hi bé, ha sortit regidor.
- Per quants vots?
- Per un.

1: Sí, senyor. — 2: Sí senyor. — 3: Sí, senyor. — 4: Sí, senyor. — 5: Sí senyor.

El Zum-Zum deportiu

SI diumenge passat, quan després d'haver-me assabentat dels resultats pels anuncis lluminosos, vaig tirar Rambla avall per badoquejar a Canaletes, hagués cregut al guarda, que amb dolç accent i gest polit em deia que cirulés, m'hauria estalviat un cop de puny a l'espatlla que amb contundència mitinesca em féu girar i saludar, tot d'un cop, a contracor. No sabia ben bé on podia haver fet una amistat que es permetia expansions semblants, però tant si fou quan

la vinguda del X. Y. Z. de Budapest, com a la vetllada Dempsey-Kamaloff, era qüestió de no evidenciar-me mal fisonomista.

—Què me'n diu?—vaig fer.

—De primera! Ja era de veure, per això, i me'n felicito; perquè jo no soc fanàtic ni del Barsa ni de l'Europa i em prometo uns partidassos de desempat...

—Partidassos?

—Sí, home; no es cregui pas que el Barcelona se les emporti tan dolces. L'Europa guanyarà el partit pròxim...

NO FALLA

—Diga'm amb qui vas, i et diré qui ets.

—Es cert?

—Ee cert. Convé a la Federació, pels quartos; convé als clubs, convé al públic...

—Però als jugadors, no.

—No; als jugadors, no. Per això els de l'Europa procuraran guanyar valent-se de la homogeneïtat i compenetració que els dona jugar sempre els mateixos....

—Vol dir que el Barcelona...?

—El Barsa només pot guanyar seguint la tàctica d'ara: fer passar jugadors del reserva al primer, i del primer a la reserva. Es clar, arriben fresquets als partits decisius...

—Però no es compenetren...

—Això no vol dir res. Tampoc no es compenetren les seleccions...

—Vostè és molt entusiasta, em fa l'efecte.

—Molt; i de l'esport per l'esport. Demés que és qüestió de gratitud: em porta la tranquil·litat a casa. El dia que hi ha partit, la sogra torna tan cansada de cridar i aplaudir, que em deixa dos dies franc i quiti de carícies i apellatius "socràtics".

—.....?

—I algunes vegades em fa riure i tot. En Sami li diu el "maco" del baló, a En Cros la raqueta vivent; d'En Zamora diu que s'assembla amb el seu colador quan fa carn d'olla...

—.....?

—En què no deixa passar les pilotes.

—Doncs així digui que aquesta sogra és una joia.

—Ara em té preocupat. Vol que la porti a veure un combat de boxa.

—Se li prepara tranquil·litat per tota la setmana.

—No tant, no tant. Que s'hi arribi a aficionar, i que provi d'experimentar en mí l'eficàcia d'un directe que hagi vist a En Moran...

—Voste ra una esquivada de Sàez...

—No em convenç. Després que el boxejar va perdent crèdit.

—No ho sembla pas.

—Sí; als Estats Units, d'ençà de la mort de Frankie Jerome, volen suprimir el professionalisme.

—Es qüestió de canviar-li el nom, només.

—I suposo que vostè va llegir la notícia d'aquell boxador iberic que morí després d'un combat de nou "rounas", no sé ben bé si a la Vilella Alta o a un poble del Perú.

—Sí que vaig llegir-ho; però prou clar que ho deia que era a causa d'un tip que s'havia fet. L'esport exigeix una certa moderació.

—No sigui innocent. Vostè potser interpreta el telegrama al peu de la lletra i es creu que abans de pujar al ring s'havia entaulat a càn. Tafaner. Ca barret! El que li va passar va ésser que el seu company li propinà una racció de pinyes que no la pogué pair.

—I a vostè li sembla que guanyarà En Sàez?

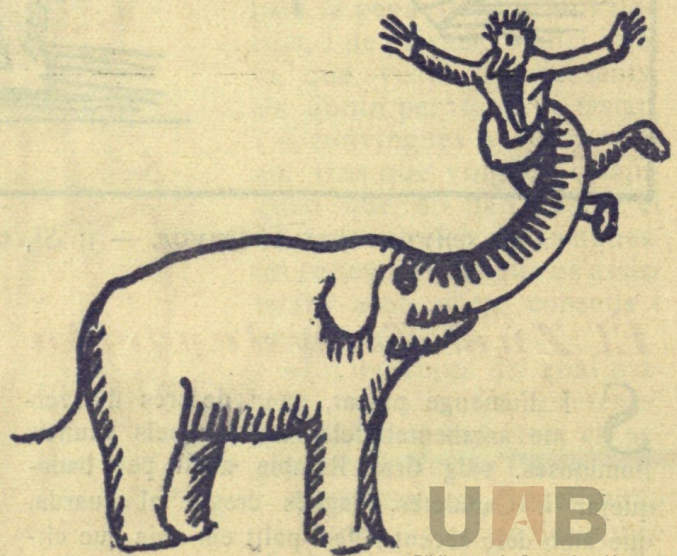
—No hi entenc; sento a dir que ha de canviar de tàctica, i això no vol dir seguretat. Si vol atendre els anhels dels seus devots, que canviï de tàctica i augmenti el contacte, sobre tot dels guants amb la ventresca d'En Moran o allà on siguin menys digeribles les pinyes.

—I diu que diumenge... la selecció...

—No em parli d'aquestes coses. Clubs i clubs, homogeneïtat, al menys línies completes...

S'enfutismava i vaig fugir. Era diumenge, el de la victòria dels tres dosos.

PILOT

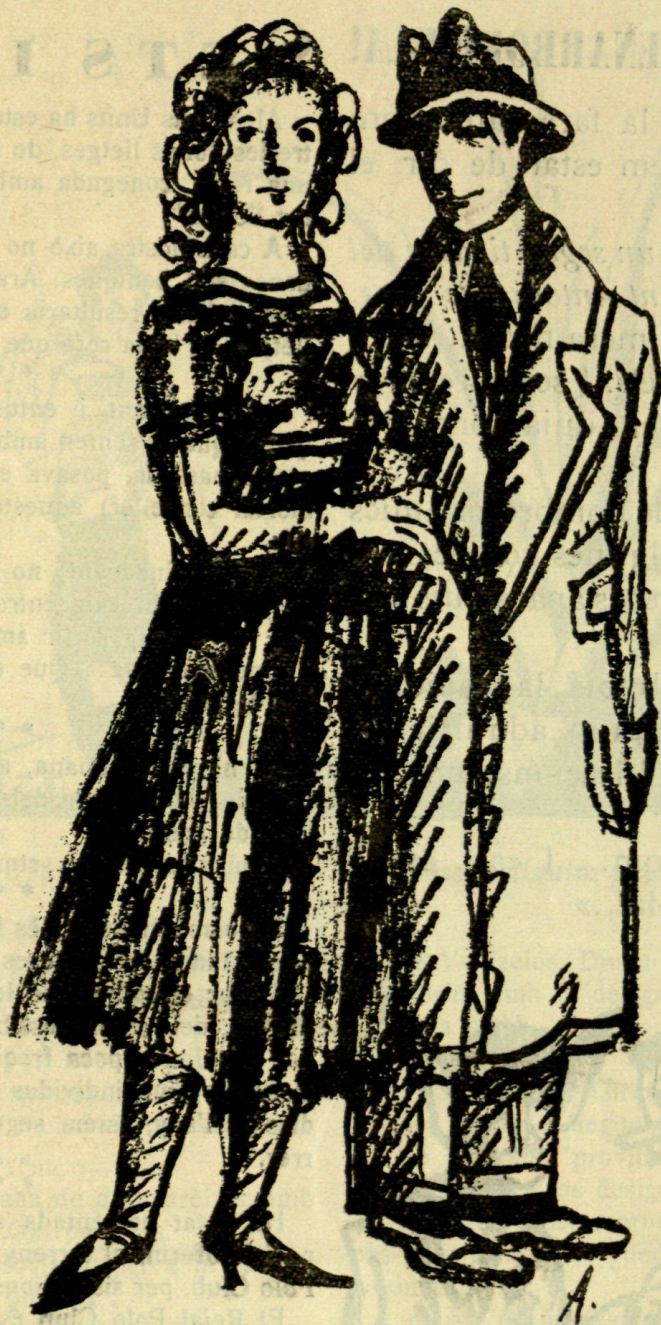

UAB

Biblioteca de Comunicació
Hemeroteca General

KNOC-OUT!

AQUEST NÚMERO D'«EL BORINOT»
HA PASSAT PER LA CENSURA MILITAR

—No em desprecii, senyoreta; miri que encara podria ésser diputat.

—Que ha comprat algun dècim?

ELS BOMBERS DE SABADELL

ACABEM de rebre, per radiograma, molt confusa, una notícia, que igual pot dir que a Sabadell ja tenen bombers nous, com que els bombers de Sabadell ja tenen vestits nous. Ens decanem a creure que els nous són els vestits, no els bombers; encara que també podria ésser que fossin els mateixos

bombers; perquè avui en dia tot es nou... com, per exemple, el senyor Mont, llor i polit.

D'aquí a pocs dies faran una «passada» d'obsequi i d'homenatge. Ja estan preparats els guarniments. Sembla que serà tanta la gent que hi anirà, que els bombers nous ja estan a punt, per si es cala foc.

D'altres poblacions pensen imitar Sabadell.

AU, COMPANYS, ENARBOREM-LA!

No ens agrada la faramalla. Però no ens podem estar de dir el què anem a dir:

Haguérem de fer un segon tiratge del passat número de Sant Antoni dels Ases.

Com un ai! la primera tirada, i ben abundosa, va fondre's. I sense reparar en les despeses que ens duia, tornàrem a remuntar-ho.

A precés, també, de nombrosos amics hem pogut refer algunes col·leccions completes dels números aparescuts fins a la data.

Preguem que amb tota la rapidesa possible, els qui vulguin adquirir alguna d'aquestes col·leccions, ens ho diguin.

A treballar, tothom... I «au, companys, enarborem-la!..»

SETS I VUITS

Als Estats Units ha estat celebrat un concurs entre les dones lletges, de les quals ha estat elegida una reina, coneguda amb el nom de "la reina de les lletges".

A casa nostra això no fóra possible, perquè les dones són boniques. Ara si el concurs fos entre homes, l'èxit resultaria esclatant. Perquè d'homes lletjos, en bona refè que n'hi ha, per aquí!

* * *

Un fervent i entusiasta "espontaneo" d'aquests que es senten amb vocació de regidor, en la sessió passada, posava en boca de Fivaller (l'immortal conseller) aquestes paraules, com dites a ell:

"Endavant, no tinguis por:
jo hi vaig entrar de camàlic,
i vaig sortir amb un carretó".

Una pregunta:—Que sap si aquest carretó era ple de gossos?

* * *

Hi ha una setmana, a l'any, coneguda amb el nom de "la setmana dels barbuts". Es la que acabem de passar.

Algú n'ha dit "la setmana dels barruts".

* * *

Un comerciant anglès ha sofert 51 penyores per altres tantes borratxeres que ha agafat.

Portar el compte de les borratxeres, i condemnar-les, deu ésser possible, encara, a Anglaterra, per la relativa poca freqüència de casos. Quan es trobessin amb individus que en duen tantes com dies té l'any, estem segurs que ho deixarien córrer.

* * *

Ha estat presentada a l'Ajuntament una proposició oferint el terreny on està instal·lat el Reial Polo Club, per sis milions de pessetes.

El Reial Polo Club és allí on es celebren curses i torneigs de cavalls, oi?

* * *

A Egipte han estat celebrades eleccions, en les què els nacionalistes han obtingut una gran majoria, obligant el govern de representants anglesos a dimitir.

A Anglaterra ha estat obert el Parlament, on hom discuteix, i solventa les crisis.

A Itàlia estant fent els preparatius per a unes eleccions generals.

Països caducs!... Quines coses tan passades de moda: eleccions, Parlament, votacions... Sembla que visquin a Europa, aquesta gent, encara!

* * *

A Nordamèrica diu que hi ha sis milions de dones que treballen.

En canvi hi ha llocs on hi ha sis milions d'homes que no fan res.

* * *

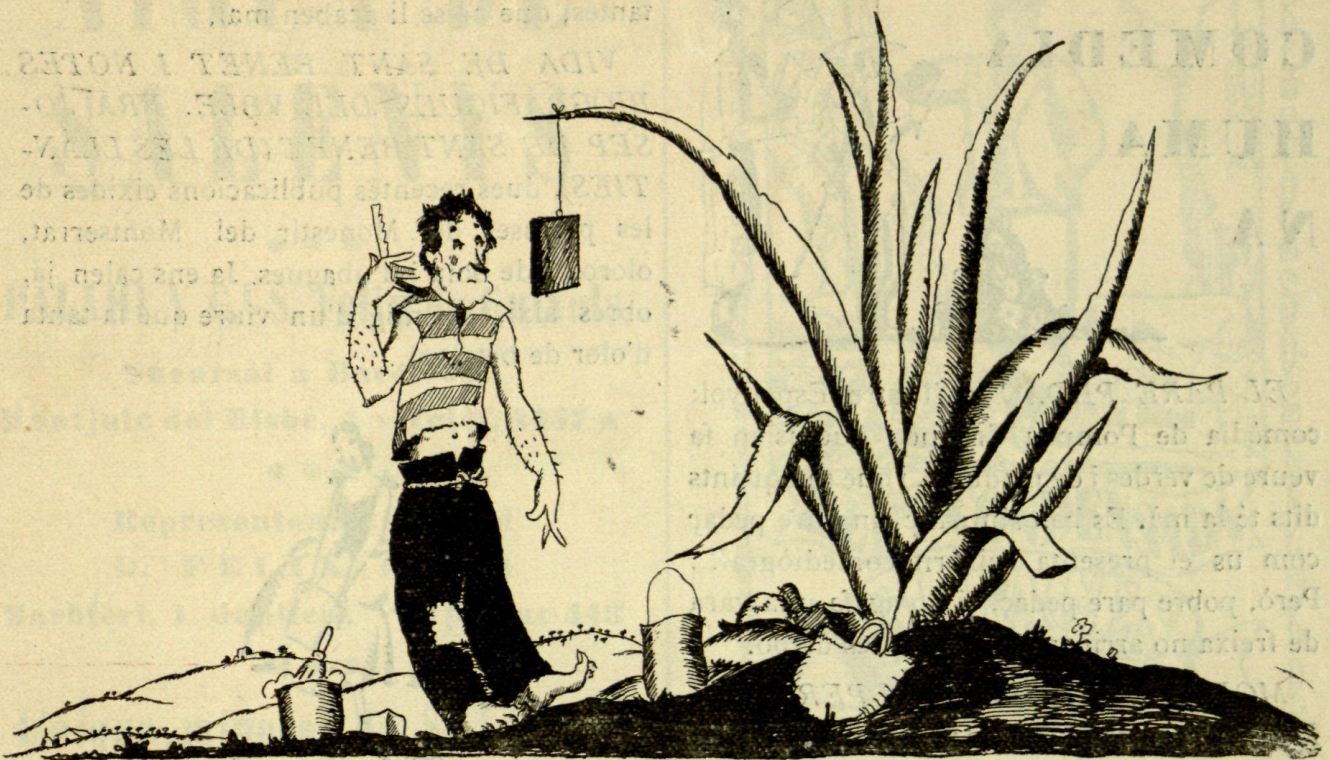
—Noi, cada dia sóc més sort.

—Si que ho sento.

—Què? No ho sento!

—Que si que ho sento.

—Doncs jo, no.

—Deixa'm afaitar, no fos cas que m'oferrissin alguna presidència.

Llegim:—Abd-el-Krim establece servicios facultativos para dar la sensación de un país civilizado. Hace ver que tiene preferencia por la cirugía”.

Sempre ens ha semblat que aquest murri d'Abd-el-Krim no passa d'ésser un servil imitador.

El caixer d'un banc acaba de desaparèixer amb la important suma de 75,000 pessetes.

Formava part d'una associació per a la “Lluita contra els deshonorats de polítics”.

Diu que hi ha un ou, als Estats Units, que té deu milions d'anys; és un ou de Dinosauri, una bèstia molt rara antidiluviana. L'amo d'aquest ou en demana, per vendre'l, 35,000 pessetes.

Són moltes pretensions. Nosaltres, no l'ou, sinó tota una bèstia, molt més rara que el mateix Dinosauri, vendríem per 35 cèntims. I, si tant ens fessin dir, el donaríem regalat i tot.

Diu un diari:—“Els efectes de l'alcohol.—A Salamanca, Lolita Méndez perd una part del seu vestuari”. Bé hi perd prou poca cosa, en l'alcohol! N'hi ha que hi perden el coneixement. I la vergonya. I els diaris no en diuen ni una paraula.

Les agències telegràfiques ens fan a saber, que s'ha constituït el govern grec sota la presidèn-

cia de Venizelos. Diuen que tot el poble està satisfetíssim amb la designació del nou govern.

Quina sort!

Un periòdic de Girona surt molt queixós i es permet de fer el següent comentari, a la designació de diputats “provincials”.

—Hay entre los designados algunos señores de los que cabe esperar provecho. Però de otros, buenas personas, no se puede esperar más que buena voluntad.—

I d'això es queixa? Ell poguessin dir el mateix a tot arreu!

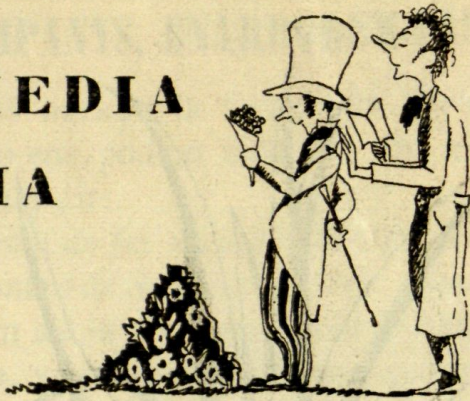
Passa el carretó dels gossos. Reparem un individu que està mirant-se'l, tot pensatiu. El què deu pensar:

—Ni son todos los que están, ni están todos los que son.

Un multimilionari nordamericà oferí 100,000 dòlars al treball que exposi millor un projecte de col·laboració dels Estats Units amb Europa per assegurar la pau del món. La Comissió ha rebut 22,000 projectes. Cap d'ells diu que no els acaba de plaure.

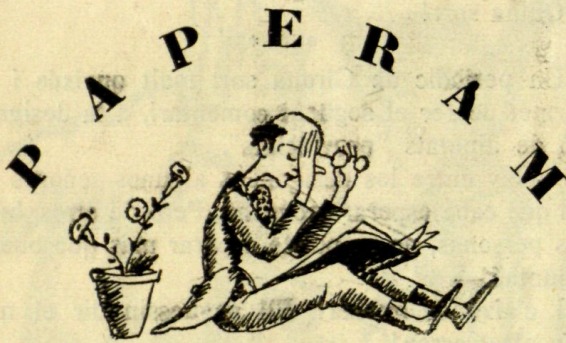
Volen la nostra opinió?—Acti va: quan no sapiguem què fer, que cridin l'albada de la Unió Monàrquica, que per a tot serveixen, i tot ho arreglen.

LA COMEDIA HUMA NA

EL PARE PEDAÇ al Teatre Espanyol; comèdia de Pompeu Crehuet, que us en fa veure de verdes i de madures, i que sap quants dits té la mà. Es ben simpàtic un pare pedaç com us el presenta l'eixerit comediògraf... Però, pobre pare pedaç, si no agafa una vara de freixa no arribarà mai a fer res de bo.

MODES PER A DONES; I PER A HOMES, al Romea, comèdia traducció de Carles Soldevila. Vetllada selecta. Distinció. Perfum. Elegància. Moltes senyores distingides. Naturalment: qüestió de modes.

L'ERMITÀ MAURICI, novella del doctor J. Roig i Raventós, que ja en té una certa fessomia, d'ermità, ben afaitat i habillat, però. Quines coses que li passen a aquest Maurici!..

LLETRES DEL MEU MOLÍ, d'Alfons Daudet, traduïdes per Carles Soldevila i Lluís Bertran. Llegint aquestes lletres un hom veu que el molí d'aquell senyor devia fer molt bona farina; i que d'aquesta farina un hom pot fer-ne coques de primera.

RONDALLES MERAVELLOSES, de Valeri Serra Boldú. N'hi ha una pila. I si no en

teniu prou, aneu a veure l'autor, que és molt eixerit, i us en dirà més encara. En sap tantes, que no se li acaben mai.

VIDA DE SANT BENET I NOTES BIOGRÀFIQUES DEL VBLE. FRA JOSEP DE SANT BENET (DE LES LLÀNTIES), dues recentes publicacions eixides de les premses del Monestir del Montserrat, oloroses de boix i d'ubagues. Ja ens calen ja, obres així, en mig d'un viure que fa tanta d'olor de betzina!..

DEL RETRAT INCONEGUT

Ai, retrat inconegut,
vella dama vanidosa:
sou, encara, gloriosa
de la vostra joventut.

DEL RETRAT CONEGUT

Ai, cara de poma podrida
i taronja sense suc:
el dia que tu vas nàixer,
va naixè el nostre ruc.

R E S P O N E M

(No tornem els originals)

- B. C. B., de Badalona.—Gràcies: no va.
- P. A.—Cal que es perfeccioni.
- E. F. Gual.—Ja li havíem respost, ens sembla. Agraïts.
- P. G. F. de Badalona.—No guixa.
- R. R.—Va bé.
- N, de Tarragona.—Vol dir?
- Rosega-cebes, de Valls.—Plim!
- Klip.—Molt agraïts. No ha pogut passar.
- G. C.—Els seus dibuixos no van. Gràcies.
- R. V.—Són excel·lents els acudits i les coses que ens conteu, Vinguin d'altres.
- Isart.—Va. Faci el favor d'interliniar, ben ampla, la seva escriptura a màquina.

AIGUA DE SALENYS

PALAHÍ Y C.^a-S. Feliu de Guíxols

Sucursal a Barcelona

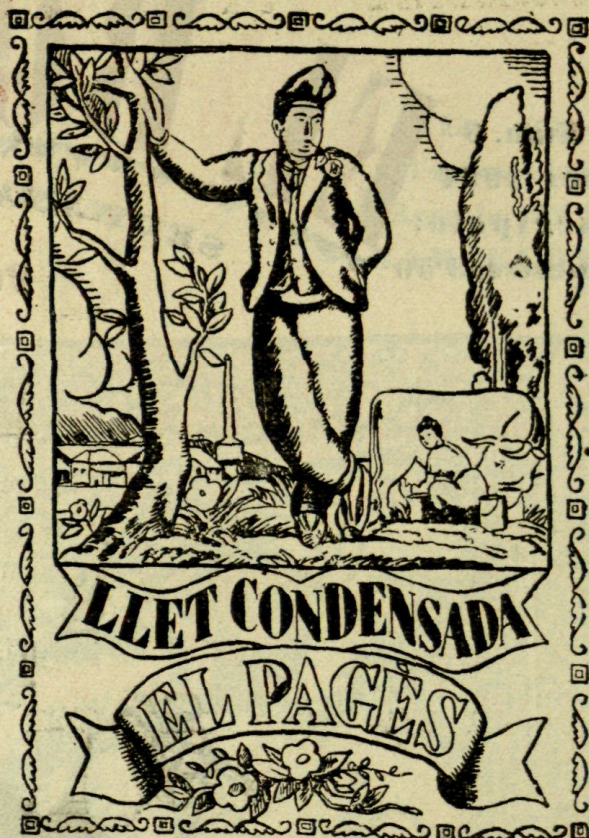
Montjuic del Bisbe, 4 - Telèf. 1457-A

Representant a Madrid

D. FELIX GAOS

Barbieri, 1, duplicat - Apartat 443

**L'aigua mineral de SALENYS
és indiscutiblement la millor**

Proveu-la i no en gastareu d'altra.

LLIBRERIA ITALIANA

SEDE CENTRALE:

Rambla Catalunya, 125 - Telèfon 850-G.

BARCELONA

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

Any II - Núm. 9

24 gener 1924

Subscripció:

Trimestre, 3'50

EL BORINOT

SETMANARI D'HUMOR

20 cms.

La corrisp.^a a

l'Administració:

Angels, 22 i 24

BARCELONA

EL CAÇADOR

Tantes guatlles que corren, i jo no en puc trobar cap.